

14. januar 2025
J.nr. 2024 - 9054

Kontor:
Person, Ejendom og Pension
[PEP]

Initialer:
Mero

Samrådsspørgsmål E (SAU alm. del)

Tale til besvarelse af spørgsmål E (SAU alm. del) den 14. januar 2025.

Spørgsmål E

Vil ministeren redegøre for, hvor mange boligejere, der ikke kan få for meget betalt boligskat for årene 2011 til 2020 retur, fordi Vurderingsstyrelsens it-system ikke automatisk kan afgøre sagerne, og om ikke sagerne i stedet kan håndteres manuelt, så borgerne kan opleve retfærdighed og få den for meget betalte boligskat tilbage? Der henvises til artiklen: ”Boligejeren Hanne mangler at få tilbagebetalt omkring 18.000 kroner: 'Du kan ikke klage'”, DR.dk den 5. december 2024.

Indledning

Tak for invitationen.

Jeg vil starte med at sige, at da denne historie kom frem i den tidlige vinter sidste år, var vi flere, der blev overrasket over, at der var boligejere, som var blevet efterladt i denne klemme.

Så jeg vil gerne kvittere for, at Hr. Kristian Skibby har indkaldt mig til dette samråd, så jeg får muligheden for at kaste lys over baggrunden for denne misere og fortælle om mulige løsningsforslag.

Der er ikke kutyme for, at man som minister indkalder sig selv i samråd. Det er dog ikke ensbetydende med, at man ikke kan gå i gang med at kigge på konkrete løsninger, hvilket jeg har gjort.

Det skyldes, at jeg betragter mig selv som ambassadør for de borgere, som ikke har fået de penge tilbage i skat, som de har krav på. For det skal ikke være sådan, at en fejl i et it-system betyder, at man som borger ikke får sine penge.

Inden jeg svarer på spørgsmålet, vil jeg gerne forklare baggrunden for den tilbagebetalingsordning, som dette samråd handler om. Det vil jeg fordi, at de løsninger, som jeg som nævnt vil slutte min tale med at fortælle om, vil indebære lovgivning. Lovgivning, som jeg håber Folketingets partier vil bakke op om.

I en beretning fra august 2013 kritiserede Rigsrevisionen det gamle ejendomsvurderingssystem. Kritikken skyldtes blandt andet, at kvaliteten af det daværende vurderingsarbejde havde været faldende gennem en årrække.

Den manglende kvalitet i vurderingsarbejdet medførte, at nogle boligejere oplevede at få en upræcis ejendomsvurdering. Og for nogle ville det også føre til en for høj skattebetaling.

Den 9. oktober 2013 kom den daværende regering derfor med et udspil med titlen: ”Tillid til ejendomsvurderingerne”, som skulle forbedre kvaliteten af ejendomsvurderingerne gennem et nyt ejendomsvurderingssystem.

Samtidigt blev vurderingerne suspenderet fra og med 2013. De sidste udsendte vurderinger blev herefter videreført, indtil det nye vurderingssystem var færdigudviklet. Videreførelsen betød, at nogle boligejere i årene herefter blev beskattet på baggrund af upræcise – og i nogle tilfælde for høje – ejendomsvurderinger.

Venstre, Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance, Det Radikale Venstre og Det Konservative Folkeparti indgik

på det bagtæppe først et forlig om et nyt ejendomsvurderings-system i 2016, hvor blandt andet rammerne for tilbagebetalingsordningen fremgår.

Dernæst indgik forligspartierne i 2017 et boligskatteforlig, som grundlæggende havde til hensigt at omlægge boligskatterne i forbindelse med overgangen til de nye ejendomsvurderinger.

Ejendomsvurderingsloven blev herefter vedtaget i 2017, og de første vurderinger i det nye system blev sendt ud fra 2021. I 2023 fulgte ejendomsskatteloven, så vi dermed fra 1. januar 2024 var i stand til fuldt og helt at overgå til det nye ejendomsskattesystem.

Med udsendelsen af de første nye vurderinger blev det forventet, at et ikke ubetydeligt antal boligejere ville klage over de videreførte vurderinger.

Af hensyn til både boligejerne og Skatteforvaltningen, blev der med ejendomsvurderingsloven indført en tilbagebetalingsordning. Tilbagebetalingsordningen skulle bruges i de tilfælde, hvor det i forbindelse med udsendelsen af 2020-vurderingen viste sig, at der er blevet opkrævet for meget boligskat i perioden 2011 til 2020.

Hensigten med tilbagebetalingsordningen var, at den skulle være automatisk, effektiv og enkel at administrere. Det skulle altså være en let måde at få tilbagebetalt ejendomsskat til boligejerne, fremfor at alle skulle igennem en almindelig klageproces.

Af den grund er tilbagebetalingsordningen et udtryk for et tilbud til boligejere om en kompensation. Boligejeren kan vælge at acceptere tilbuddet. Boligejeren kan dog også vælge at afslå tilbuddet og i stedet klage over en eller flere af de videreførte

vurderinger med henblik på at få nedsat vurderingen og eventuelt få for meget betalt ejendomsskat tilbagebetalt.

Vurderingsstyrelsen kan lade et eller flere år udgå fra tilbagebetalingsordningen. Det skyldes, at det ikke for alle boliger er muligt at automatisere tilbagebetalingen. Der kan for eksempel mangle data i de gamle vurderinger, eller der kan være sket markante ændringer til ejendommen.

Hvis Vurderingsstyrelsen har udtaget et eller flere år fra tilbagebetalingstilbuddet, kan ejeren naturligvis vælge at klage over de ejendomsvurderinger, som ejeren ikke tidligere har kunnet klage over, og derigennem i sidste ende blive kompenseret, hvis vurderingen viser sig at have været for høj.

Vurderingsstyrelsen er derudover i meget vidt omfang afskåret fra at berigtige og rette et allerede afsendt compensationstilbud.

Begge elementer – altså at enkelte år kan udtages af tilbagebetalingsordningen, og at tilbud kun i meget begrænset omfang kan rettes – skal ses i lyset af, at man dengang anså det som en administrativ nødvendighed, ikke mindst i lyset af tilbagebetalingsordningens omfang.

Man forventede dengang, at der skulle udsendes tilbagebetalingstilbud til både tidligere og nuværende ejere af ca. 730.000 ejendomme. Dette tal er efterfølgende nedjusteret til 520.000 ejendomme.

For de fleste ejendomme ville der skulle udsendes flere tilbud, fx fordi ejendommen ejes af mere end en person, eller har været handlet en eller flere gange i perioden.

Også af den grund har det jo været et helt reelt hensyn at skabe en ordning, som var så simpel som mulig – både for Vurderingsstyrelsen, men også for landets boligejere.

Vurderingsstyrelsen har pr. den 17. december 2024 oplyst, at der er omkring 40.000 ejendomme, hvor en eller flere vurderinger eller indkomstår er udtaget af tilbagebetalingsordningen, på baggrund af den bestemmelse, som har været omtalt i pressen.

Det kan skyldes som tidligere nævnt for eksempel, at der er sket markante og komplekse ændringer til ejendommen i de pågældende år, hvorfor det ikke har været muligt at automatisere beregningen af tilbagebetalingstilbud. Det kan også skyldes mangler i data.

Der kan dog også være sager, hvor der er tale om egentlige fejl. Men som nævnt, så er reglerne altså skruet sådan sammen, at

det kun i meget få tilfælde er muligt at rette fejlene, når først tilbuddet er givet til boligejeren.

Udover de omkring 40.000 ejendomme, som er udtaget efter denne bestemmelse, er der et yderligere antal ejendomme, som er udtaget af mere objektive grunde og efter en anden bestemmelse. Et eksempel på en sådan grund kan være, at den pågældende ejendom var vurderet som en landbrugsejendom i hele eller dele af den periode, som tilbagebetalingsordningen omfatter.

Jeg anerkender som sagt, at man både politisk og administrativt ønskede en automatisk tilbagebetalingsordning, som på en og samme tid sikrede, at de berørte borgere fik deres penge tilbage – og samtidig var så simpel som muligt at forstå og administrere.

Og langt hen ad vejen er man kommet i mål med den opgave. Tilbagebetalingsordningen fungerer overordnet efter hensigten. Der er på nuværende tidspunkt udsendt ca. 7,5 mia. kr. ud af forventeligt 9,3 mia. kr. i tilbagebetalingstilbud. Der er altså ikke et generelt problem med ordningen.

Det er dog min opfattelse, at man på dette punkt er endt et sted, hvor systemet er for stramt og for ufleksibelt skruet sammen. Det ses blandt i den sag, som vi i dag har et samråd om.

jeg mener, at vi bør løse denne problematik på to måder:

For det første vil jeg naturligvis være optaget af, at Vurderingsstyrelsen retter alle de tilbagebetalingstilbud, som for eksempel er på vej til at blive udsendt, og hvor man kan konstatere, at der er sket fejl.

For det andet vil jeg her i foråret fremsætte et lovforslag, som giver Vurderingsstyrelsen nogle mere fleksible rammer til at rette i tilbagebetalingstilbud, når det viser sig, at de af den ene eller anden grund er forkerte, og når det via for eksempel ekstra manuelle kræfter viser sig muligt at indhente de oplysninger, som mangler for at skabe et fyldestgørende og korrekt tilbud.

Tak for ordet.